

PMU 2016 er i rute

Når Primærmedisinsk uke arrangeres i Oslo i slutten av oktober, skjer det under de maritime metaforens fane. Hva er vel da mer naturlig enn å si: Vel møtt til seilas!

Mottoet for den tradisjonsrike kongressen er denne gangen inspirert av den svenske forfatteren og trubaduren Evert Taubes livsbejende vise *Så länge skutan kan gå* og dens norske versjon som er skrevet av Erik Bye.

«Så lenge skuta kan gå» – finn riktig kurs

PMU-mottoet er et ordspill med faglige implikasjoner. Fremfor alt henspiller det på nødvendigheten av å sikre en bærekraftig primærhelsetjeneste – en tematikk som også vil prege plenumsforelesningene. Måten vi innretter helsetjenesten på og måten vi anvender medisinsk kunnskap og teknologi på, må dimensjoneres fornuftig i forhold til pasienters og brukeres behov, samfunnets ressurser og helseetiske normer.

For å dvele ved de maritime metaforene: Om vi befinner oss i kjente eller ukjente farvann, kreves det stødig navigasjon for å seile trygt med den «primærmedisinske skuta». Enten man er fastlege, medarbeider ved et legekontor eller kommunelege, utgjør man en del av skutas besetning – og man må være i stand til å navigere under alle slags forhold. Det handler om å ta medansvar for å bestemme retning og posisjon; det handler om lederskap og evner til å ta kloke valg og prioritere fornuftig, og bidra til trygghet, trivsel og verdighet – kjerneverdier i helse.

PMU arrangeres annethvert år av en hovedkomité oppnevnt av Allmennlegeforeningen (AF), Norsk forening for allmennmedisin (NFA) og Norsk samfunnsmedisinsk forening (Norsam). Helt siden starten i 1989 har kongressen vært en sentral møte- og myldreplass for leger og medarbeidere som har sin arbeidsplass i primærhelsetjenesten. Kjernen i kongressen er et bredt kursrepertoar sammenvevd med et variert kultur- og konsertprogram samt aktuelle plenumsforelesninger. Også denne

gangen skal Radisson Blu Scandinavia Hotel ved Holbergs plass i Oslo være sentrum for begivenhetene 24.–28. oktober.

Bli med på seilas

PMU-seilasen går over fem dager med til sammen 40 innholdsrike 'kursetapper'. Blant årets nyheter er emnekursene i onkologi, migrasjonshelse, rasjonell klinikk, kunnskapsbasert praksis, helsestasjonsarbeid og praktiske allmennmedisinske ferdigheter. Dagskursene inkluderer ulike temaer som ledelse, statistikk, m-helse, samlivsproblematikk og småkirurgi. Det blir også populære gjengangere som laboratoriemedisin, hjerte-kar-sykdommer, kognitiv terapi og akuttmedisin – det siste vil finne sted ved Akershus universitetssykehus. På programmet står dessuten grunnkurs A i allmennmedisin og en egen forskningsdag med presentasjon av allmennmedisinske prosjekter. PMU 2016 skal også markere 10-årsjubileet for etableringen av de allmennmedisinske forskningsenhetene – med et eget kurs- og jubileumsseminar.

I løpet av uken blir det tre plenumsforelesninger. President Marit Hermansen i Legeforeningen innleder kongressen med innlegget *Stø kurs for primærhelsetjenesten?* mandag 24. oktober. To dager senere skal generalsekretær Jan Egeland i Flyktningshjelpen snakke om migrasjonsutfordringer i Europa. Torsdag 27. oktober er det duket for professor Simon Griffin fra Universitetet i Cambridge, som vil holde PMUs hovedforelesning «*Navigating on a sea of expectations*». Griffin vil belyse allmennlegenes utfordringer knyttet til å manøvrere mellom pasientønsker, samfunnsforventninger og myndighetskrav – samtidig som legene skal forholde seg til oppdatert kunnskap og nye medisinske muligheter.

Vel møtt til PMU! Informasjon om program og påmelding finner du på www.pmu2016.no.

TOM SUNDAR
leder for hovedkomiteen PMU 2016

Brev til legen min Å ha en spise- forstyrrelse

VENTEROMMET. Ikke første gang. Har mistet tellinga. Kjenner deg egentlig godt. Stoler vel på deg. Likevel, hjernten min er full av motstridende tanker, mange følelser raser rundt i kroppen. Jeg tror det kalles ambivalens. Med stor A. Det er en stor del av spiseforstyrrelsens natur. Den frustrerer meg og sliter meg ut fortsatt. Tenker på hva jeg skal si og ikke. Burde si og ikke. Hva du vil tenke? Hva vil bli konsekvensene? Hva vil skje? Burde jeg bare holde kjeft om alt? Denne gangen også? Vil ha hjelp. Vil ikke. Og jeg tør ikke. Jeg er redd. Du står der. Roper meg inn.

SITTER PÅ KONTORET DITT. Mye går gjennom hodet mitt. Mye. For min del kommer det an på om det er anoreksien eller bulimien som herjer verst og skremmer meg mest. Du tenker sikkert ditt der du sitter og ser på meg. Tenker ditt. Som leger er vi opplært til å observere. Anoreksi synes. Det gjør ofte ikke bulimi. Anoreksien tar liv. Det vet du. Hva bulimien kan gjøre vet du kanskje ikke? Utenom akkurat faren for elektrolyttforstyrrelser og sår i spiserøret. Så kanskje er det anoreksien du fokuserer på. Det er den som truer kroppen mest. Bulimien faller fort mellom to stoler. Er ikke åpenlyst påtrengende livstruende. For meg er begge deler farlig, bare på ulik måte.

ANOREKSIE TRUER LIVET MITT fysisk. Gir meg angst og tankekjør. Alvorlig osteoporose. Fratar meg muligheten til å få barn. Gjør meg svak og nedkjørt. Gjør andre rundt meg bekymret. Men ofte bryr jeg meg ikke. Den gjør meg også sterk. Jeg har kontroll. Gir meg rus. Gjør livet mitt bedre. Men samtidig verre. Fordi jeg skammer meg over meg selv. Kroppen min. Hver gang jeg spiser. Og ikke kaster opp etterpå. I klare øyeblikk også over det å ikke klare å bli frisk. Være en belastning, skuffe alt og alle. Jeg trenger å høre alvoret. Jeg forstår det og forstår